

Effektivisering og omprioritering

Det er en forudsætning for budgetteringen, at aktiviteter skal gennemføres med de lavest mulige omkostninger, uden at hensynet til opgavernes forsvarlige løsning tilside-sættes.

Den statslige økonomistyring er i disse år præget af en udvikling, der sigter mod en større grad af resultatorientering. Fokuseringen på resultater skal både sikre en effektiv udnyttelse af de økonomiske ressourcer og skabe muligheder for løbende omprioriteringer af den statslige opgavevaretagelse.

Bedre resultater opnås gennem en øget decentralisering, hvor f.eks. forhåndsgodkendelser og detaljerede forskrifter erstattes af større frihedsgrader for de enkelte ministerier og styrelser til selv at planlægge arbejdet. Hermed skabes større ansvarlighed og klare incitamentter til en omkostningsbevidst og resultatorienteret økonomisk tilrettelæggelse af aktiviteterne.

Samtidig med at ministerier og styrelser får flere frihedsgrader, bliver det vigtigere, at Folketinget og andre myndigheder får pålidelige og relevante informationer om, hvilke resultater der opnås.

Som et led i dette skal ministerier og styrelser give oplysninger om aktiviteter og resultater i form af virksomhedsoversigter på finansloven. Virksomhedsoversigterne er et led i en proces, hvor oplysningerne udbygges, gøres mere anvendelsesorienterede og knyttes tættere til budget- og regnskabsoplysningerne.

Virksomhedsoversigterne skal på styrelsesniveauet bidrage til opstilling af mål og resultatkrav. Oversigterne opstilles således på grundlag af de informationer, der benyttes i den interne økonomistyring, og skal være en sammenfatning af disse oplysninger.

På en række områder er den statslige likviditetsstyring under forbedring.

Formidlingen af betalinger fra stat til borger og fra borger til stat er gennem de sidste år blevet effektiviseret, og denne udvikling fortsættes i 1996. Dette er sket samtidig med, at service- og sikkerhedshensynet omkring afviklingen af betalingerne er blevet forbedret.

Herudover bidrager ordningen om selvstændig likviditet til øget likviditetsstyring i statslige institutioner. Ordningen gavner såvel de omfattede institutioner som statskassen. Ordningen omfatter ca. 90 hovedkonti - primært statsvirksomheder og andre institutioner med store ind- og udbetalinger. Samlet dækker disse institutioners ind- og udbetalinger ca. 70 pct. af statens udgifter og indtægter på drifts- og anlægsbudgettet.

Sigtet med ordningen er at opnå en rentebesparelse gennem en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af betalings- og opkrævningstidspunkter. For institutioner, som er omfattet af ordningen med selvstændig likviditet, konteres renteudgifter og -indtægter på en selvstændigt forrentet konto i Nationalbanken.